

„Udavačský zákon“ z Bruselu. Komentátor varuje před nenápadným předpisem

- CZ24 News | 4. prosince 2022

EU: Akt o digitálních službách, nový legislativní počín Evropské unie. V komentáři se o něm hovoří jako o „dalším udavačském aktu“, který už vlastně v EU nikoho příliš nepřekvapuje.

S plíživou nenápadností vstoupil před pár dny v platnost tzv. Akt o digitálních službách (Digital Services Act), jak jinak, z dílny EU. A jako obvykle nás pachatelé tohoto dalšího cenzurního zvěrstva ujišťují o tom, že je to „v náš prospěch“. Na otázku, jaké jsou hlavní cíle aktu o digitálních službách, zde nacházíme tuto věru šalamounskou odpověď: „Proporcionalita nových pravidel podporuje inovace, růst a konkurenceschopnost a usnadňuje rozšiřování menších platform, malých a středních podniků a startupů. Došlo k přehodnocení povinností uživatelů, platform a veřejných orgánů tak, aby byly v souladu s evropskými hodnotami a chránily občany.“ Kdo tomu rozumíš, ozvi se, dostaneš za odměnu knihu.

Já chápu toto předvěti jako bezobsažný blábol, kde je jediné důležité dvojsloví, a to „evropské hodnoty“. To je rovněž velmi prázdný nebo už dávno vyprázdněný pojem, ale už dlouho dobře slouží jako klacek, jímž lze bít kohokoli, kdo se vůči těm „hodnotám“ zpronevěří. Už zde máme realitu, v níž jednotlivé státy, včetně toho našeho, vymýšlejí a zavádějí cenzurní zákony, které mají za cíl trestat uživatele webové komunikační platformy, pokud se dopustí nežádoucího sdělování a šíření vládě nekonformních myšlenek. Nu a nyní tedy máme i větší a delší klacek, jímž budeme bít samotné provozovatele webových platform. To nemá, zejména v kontextu hrozící světové války a již probíhajícího ekonomického kolapsu nejen EU, opravdu chybu. Touto agendou se dnes zabývají v Bruselu či v Berlíně. Nu, aspoň zas o něco líp víme, co to je za (paroubkovsky řečeno) šibaly.

Oč tedy v tom „aktu“ jde a koho se vlastně týká? Postiženými budou napříště tyto typy platform:

- Zprostředkovatelské služby nabízející síťovou infrastrukturu: poskytovatelé přístupu k internetu, registrátoři domén, včetně:
- Hostigových služeb, jako jsou cloudové služby a webhostingové služby, a zahrnující také:
- Online platformy, jež propojují prodejce a spotřebitele, například internetová tržiště, obchody s mobilními aplikacemi, platformy pro sdílenou ekonomiku a sociální média.
- Rozsáhlé online platformy, s nimiž jsou spojena specifická rizika v podobě šíření nezákonného obsahu a škodlivého vlivu na společnost. Počítá se se zavedením konkrétních pravidel pro platformy, které oslovují více než 10 % ze 450 milionů spotřebitelů v Evropě.

Nová pravidla budou muset dodržovat všichni online zprostředkovatelé, kteří nabízejí své služby na jednotném trhu, bez ohledu na to, zda jsou usazeni v EU nebo mimo ni. Povinnosti uložené mikropodnikům a malým společnostem budou úměrné jejich možnostem a velikosti, ale odpovědnost jim zůstane.

Co se bude chtít po provozovatelích webových platform? Například:

- „podávání zpráv o transparentnosti“ – neříká se však, čeho všeho;
- „přijmout podmínky poskytování služeb, které řádně zohledňují základní práva“ – neříká se, čím a jaká práva;
- „spolupráce s vnitrostátními orgány po vydání soudního příkazu“ – neříká se, k jakému činu;

- „oznamování trestných činů“ – jakých? Třeba také jen verbálních, třeba když napíšete o nějakém činiteli, že je hňup?;
- „opatření proti nekorektním oznámením a protioznámením“ – co to je „nekorektní protioznámení“? Jako když vás někdo „oznámí“, vy se bráníte, což bude vyhodnoceno jako „nekorektní“?;
- „externí a nezávislý audit, interní funkce zajišťování shody s předpisy a odpovědnost vůči veřejnosti“ – kdopak asi takový „audit“ bude provozovat? EU, nebo v jejím zastoupení nějaká neziskovka, která má ty slavné evropské hodnoty třeba i v názvu?;
- „sdílení údajů s úřady a výzkumnými pracovníky“ – a tu to máme: sběr údajů o uživatelích internetu = databáze budoucích „oznámených“, a tedy eliminovaných, Orwell by řekl vaporizovaných;
- „kodexy chování“ – to zajisté nesmí chybět, protože cokoli na webu učiníte, může být posouzeno jako tyto kodexy překračující, a protože kodex není zákon, neexistuje proti němu odvolání.

Nyní se ptajme, co tím vším tento „euroakt“ sleduje. Dočítáme se mimo jiné toto:

- „opatření pro boj proti nezákonnému zboží, službám nebo obsahu online, je mechanismus, který uživatelům umožňuje tento obsah označovat a platformám spolupracovat s důvěryhodnými oznamovateli;
- účinné záruky pro uživatele, včetně možnosti napadnout rozhodnutí platformou ohledně moderování obsahu;
- povinnost rozsáhlých platform a rozsáhlých online vyhledávačů předcházet jakémukoli zneužití jejich systémů tím, že budou přijímat opatření založená na posouzení rizik a nezávislých auditech řízení rizik;
- přístup výzkumných pracovníků ke klíčovým údajům největších platform a vyhledávačů s cílem porozumět vývoji rizik na internetu;
- systém dohledu, který bude řešit komplexní povahu online prostoru: hlavní úlohu budou mít státy EU, kterým bude nápomocen nový Evropský výbor pro digitální služby; systém dohledu Komise nad rozsáhlými platformami a vymáhání dodržování povinností“.

Je to tedy jasné jak facka. Evropská byrokratura přenáší cenzurní povinnosti na podnikatele v komunikačním prostoru, hodlá je řídit, kontrolovat, sankcionovat, případně likvidovat. Který že se to píše rok? 1984?

ZDROJ: PL